

بسم الله الرحمن الرحيم

روی کرد امنیت مدار

امنیت حاصل توازن آسیب و نیاز است. نیازهای فرد یا جامعه نقاط آسیب پذیر وی هستند. تهدید، عدم پاسخ گویی مناسب به نیاز است که ناامنی را ناشی می شود. تا زمانی که نیاز در انسان و جامعه وجود دارد، تهدید نیز وجود دارد. از این جهت، مسئله ی امنیت هم زاد بشر بوده و با او همراه است. در این بین، استراتژی به عنوان علم بقاء جامعه، مسئول زدودن تهدیدهای وارده علیه جامعه و تأمین امنیت آن است. کسی که قدرت پاسخ به نیاز خود را نداشته باشد، در تصمیم سازی صحیح درمانده و بی چاره می گردد. از این رو، پس از تبیین روی کرد قدرت مدار در استراتژی برای کودکان، به تبیین روی کرد امنیت مدار پرداخته می شود.

تجربه ی بشر در حوزه ی امنیت تا کنون به چهار مکتب امنیتی رسیده است: آسیب محور، تهدید محور، فرصت محور، و موقعیت محور. مکتب موقعیت محور، به عنوان مکتب چهارم امنیتی، مکتب اختصاصی اسلامی – ایرانی است که محور اصلی مباحث در روی کرد امنیت مدار است. در این چهارچوب، یک استراتژیست و تصمیم ساز، عموماً تهدید را به مثابه موقعیتی می بیند که با اتخاذ استراتژی صحیح و تصمیم درست، می تواند از آن دُرّ گرانبهایی بسازد. مانند صدف که با ترشح از ذات خود به تهدیدی چون سنگ، نه تنها آن تهدید را رفع می کند، بلکه ارزش آن را نیز ارتقاء بخشیده و سنگ را تبدیل به مروارید می کند.

در این نگاه، تا حد امکان باید از ظرفیت تهدید استفاده کرده و موقعیت به وجود آمده را ارتقاء داد. چرا که تا زمانی که نیاز وجود دارد، تهدید نیز به قوت خود باقی است. به طور ذاتی، دنیا برای انسان و جامعه ی مؤمن، سرای آزمایش و فتنه است. پس از طرح ادعای ایمان، ابتلاء به انواع آزمایش ها صورت می گیرد تا میزان صداقت در ایمان سنجش شود. در واقع، در موقعیت های مختلف، این فتنه ها، تهدیدهایی هستند که با ترشح از ذات ایمان به آنها می توانند به عنوان سکوی صعود به مراحل متعالی تر به کار گرفته شوند.